

XXII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Finanslov for Finantsaaret fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869.

(Udgiven af Folkethingets Finantsubvalg den 15de Februar 1868.)

2det Afsnit.

§§ 11—18 og 22—28.

§ 17.

Pensionsvæsenet.

1) Udvalget har fra Finantsministeren modtaget følgende Skrivelse:

„De ved Lov af 11te Mai 1866 § 2 for en Tid af indtil 3 Aar bevilge Pensionstillæg til Embedsmænd, der ere affledede i Anledning af Fredslutningen af 30te October 1864, ere nu ophørte deels med Udgangen af October, deels med Udgangen af December f. A., med Undtagelse af nogle forholdsviis ganske faa, for hvilke den 3aarige Periode vil strække sig noget ind i næste Finantsaar, og til hvis Udredelse der derfor paa Finanslovsforslaget (§ 17, l. F.) i rund Sum er opført 1,000 Rb.

Fra et større Antal af de hidtil ikke gjenansatte Pensionister, hvis Pensionstillæg saaledes ere standse, har Finantsministeriet nu modtaget Andragende om at søge dem udvirket en Forlængelse af disse Tillæg. Skjøndt det er lykkes til Forbeel baade for Statskassen og for de særlig Paagjældende at forstaae et ikke ringe Antal af de i Anledning af Fredslutningen affledede Embedsmænd ny Ansættelse i Statstjenesten, har dog selvfølgelig den langt overveiende Deel i den hidtil forløbne Tid ikke kunnet opnaae Gjenansættelse, og disses Stilling er derfor endnu ligesaa trykket som tidligere, og om end det nu indtraadte Ophør af den midlertidige Pensionsforhøielse ikke er kommen uventet eller med kort Varsel, har det dog været og under alle Omstændigheder maattet være særdeles søleligt at miste dette Tillæg til en altid forholdsviis lille Pension, i hvilken Henseende det bringes i Erindring, at ingen Pension har kunnet forhøies over to Trediedele af den efter Pensionsloven beregnede Embedsindtægt eller over 1,800 Rb.; men særegne og tilfældige Omstændigheder have medført, at Tillægget ophører paa et ganske overordentlig uheldigt Tidspunkt, ibet den indtraadte betydelige Fordyrelse af de første og uundværligste Livsforbrønde, der i og for sig i kjendelig Grad vanskeliggjør de Paagjældendes oconomiske Stilling, falder sammen med den omhandlede Indtægtsformindskelse. Det maa derfor utvivlsomt erkendes, at det fremsatte Andragende om Tillæggets Forlængelse ikke fra Ansøgnernes Side kan betragtes som ubegrundet, men paa den anden Side kan der efter Loven af 11te Mai 1866 og de forud for den gaaende Forhandlinger ligesaa lidt være nogen Tvivl om, at den ved den nævnte Lov i det Hele bevilgede Sum af 350,000 Rb. saa-